

LÄNSSTYRELSEN
HALLANDS LÄN

Skötselplan för Lapparetorpets naturreservat i Varbergs kommun

Titel: Skötselplan för Lapparetorpets naturreservat i Varbergs kommun
Diarienummer: 511-7778-15
Författare: Mattias Lindström

Förord

Skötselplanen riktar sig främst till reservatets förvaltare och är utformad så att syftet med reservatet ska kunna uppnås. Reservatet är indelat i skötselområden, och i varje skötselområde beskrivs hur området ser ut idag, vilka kvaliteter man vill ha, och vilka åtgärder som kan behövas. Skötselplanen har en hög ambitionsnivå, men då förvaltarens resurser styrs av politiska beslut är det inte säkert att alla åtgärder kan genomföras. Till hjälp för förvaltaren har därför en prioritering av åtgärderna gjorts.

Innehållsförteckning

Förord.....	1
1. Syftet med naturreservatet	3
2. Beskrivning av området.....	4
2.1 Markslag, naturtyper och arter.....	4
2.2 Historisk och nuvarande markanvändning samt naturförhållanden	7
2.3 Beskrivning av bevarandevärden.....	15
2.4 Referenser	17
3. Skötsel av området	17
3.1 Generella riktlinjer.....	17
3.2 Skötselområden	20
4. Friluftsliv och turism	23
Beskrivning.....	23
Mål.....	23
Åtgärder	23
5. Tillsyn, dokumentation och uppföljning	23
6. Sammanfattning och prioritering av planerade skötselåtgärder	24
7. Kartor	25
7.1 Översiktskarta.....	25
7.2 Skötselkartor	26
7.3 Skogstypskarta.....	28
7.4 Målnaturtypskarta.....	29
7.5 Naturtyper enligt Natura 2000	30
7.6 Friluftskarta	31

1. Syftet med naturreservatet

Syftet med Lapparetorpets naturreservat är att bevara och utveckla den biologiska mångfald som är knuten till områdets bokskogar och blandskogar. Särskilt viktigt att värna är gamla, grova och senvuxna ädellövträd, döda träd, naturlig hydrologi samt hotade eller sällsynta arter. Syftet är även att skapa möjligheter för arter att sprida sig inom området. Inom ramen för ovanstående syften ska naturreservatet även stödja allmänhetens möjligheter till friluftsliv och naturupplevelser.

Syftet ska nås genom att:

- land- och vattenmiljöerna skyddas mot exploatering och produktionsskogsbruk,
- graninslaget avvecklas med undantag för enstaka gamla granar,
- områdets löv- och blandskogar till stor del får utvecklas genom naturlig dynamik, där förekomsten av död ved och gamla lövträd ökar genom att skogens naturliga processer tillåts fortgå. Naturvårdande fällning, röjning, ringbarkning, veteranisering och skapande av högstubbar av träd och buskar i syfte att gynna trängda solitärträd, förnyring av ädellövträd eller för att skapa blomrikedom och heterogenitet i bestånden bör dock utföras,
- lövträd planteras och gynnas genom röjningar av konkurrerande vedväxter. Plantorna hägnas mot viltbete vid behov,
- nya kunskaper om hotade och hänsynskrävande arter och naturtyper inom ramen för syfte och föreskrifter beaktas i skötseln av reservatet.

2. Beskrivning av området

2.1 Markslag, naturtyper och arter

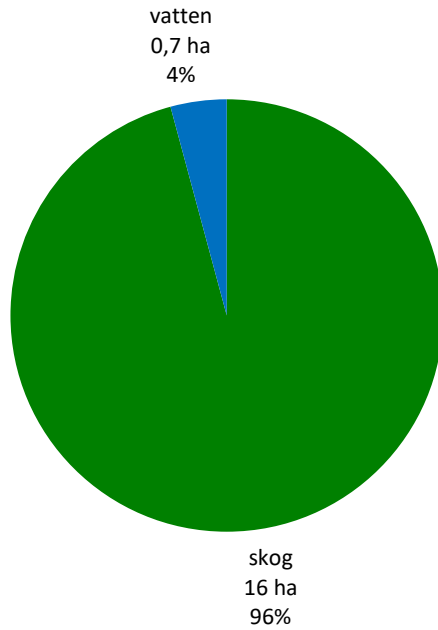
Indelning enligt marktäckedata

Nedan presenteras indelning i naturtyper och arealer av dessa enligt Naturvårdsverkets marktäckedata, som är en satellitbaserad naturtypskartering.

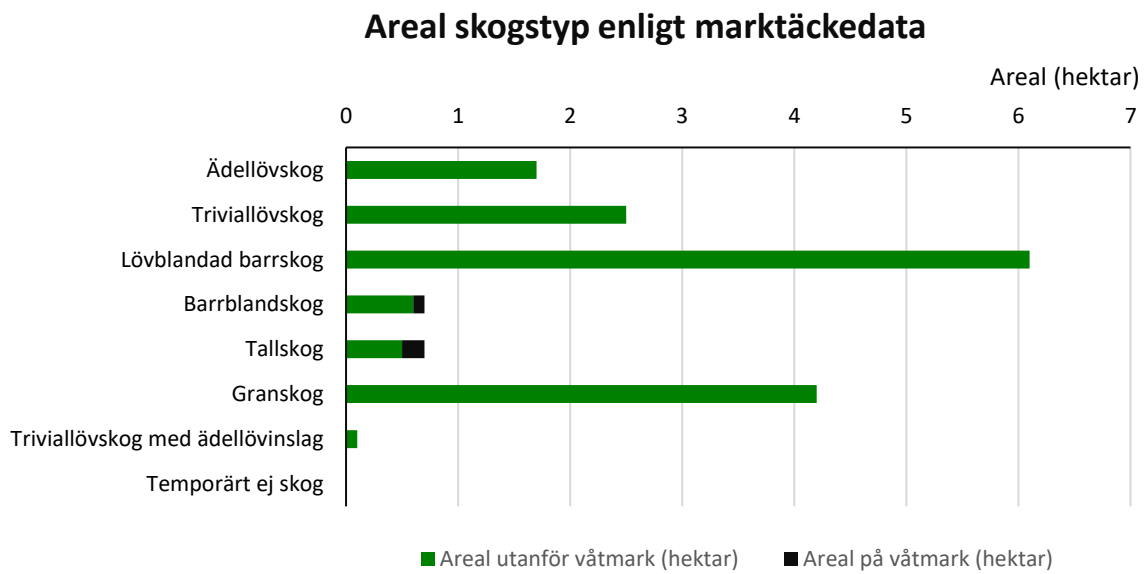
Tabell 1. Arealen av olika naturtyper enligt marktäckedata.

Naturtyper (marktäckedata)	Areal utanför våtmark (hektar)	Areal på våtmark (hektar)	Total areal (hektar)
Ädellövskog	1,7	-	1,7
Triviallövskog	2,5	-	2,5
Lövblandad barrskog	6,1	-	6,1
Triviallövskog med ädellövinslag	0,1	-	0,1
Tallskog	0,5	0,2	0,7
Granskog	4,2	-	4,2
Barrblandskog	0,6	0,1	0,7
Sjö och vattendrag	0,7	-	0,7
Totalt skogsmark	-	-	16,0
Totalt produktiv skogsmark	-	-	16,0
Totalt all mark	-	-	16,7

Markslag i reservatet

Figur 1 Fördelningen av olika markslag inom reservatet enligt Naturvårdsverkets marktäckedata.

Figur 2 Arealen av olika skogstyper i reservatet enligt Naturvårdsverkets marktäckedata.

Arter och naturtyper av Natura 2000-typ

Natura 2000-habitat	Areal (hektar)
Näringsfattig bokskog - 9110	2,61
Totalt	2,61

Natura 2000-arter

spillkråka – A236

Rödlistade och regionalt intressanta arter

Fyra respektive fyra stycken.

Svenskt namn	Vetenskapligt namn	Rödlistekategori
spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	NT
talltita	<i>Poecile montanus</i>	NT
gammelgranslav	<i>Lecanactis abietina</i>	
barkkornlav	<i>Lopadium disciforme</i>	
ved-lavklubba	<i>Multiclavula mucida</i>	VU
västlig hakmossa	<i>Rhytidiadelphus loreus</i>	

+ 2 skyddsklassade arter.

T.v. bohål av spillkråka i bokhögstubbe. T.h. ved-lavklubba.

2.2 Historisk och nuvarande markanvändning samt naturförhållanden

I Carl Malmströms karta över Hallands skogar från 1650 framgår det att naturreservatet vid denna tidpunkt bestod av och var helt omgivet av lövskogar, vilka nästan uteslutande benämns som bokskogar, se karta nedan. Som synes fanns en god konnektivitet i landskapet av dessa bokskogar. Bokskogarna i Harsås, där reservatet ligger, är i sydväst helt förbundna med Åkulla bokskogar (*Grimmeton Böge skogh* på kartan) och i söder förbundna med Ätrans lopp mellan Askome och Gällared (*Aukumme skogh* på kartan). Dessa landskapsavsnitt betraktas idag som några av de absolut viktigaste för bevarande av ädellövanknutna arter i den skogliga värdestrakten Hallands mellanbygd.

Lapparetorpets naturreservat

 Naturreservatets gräns

0 3 6 kilometer

© Länsstyrelsen Halland
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

Karta över Hallands skogar år 1650. Från Malmström (1939).

År 1792 tycks dock endast en begränsad del av reservatet vara beskogad, närmare bestämt den östra branten av Buareåsen som ligger i reservatets västra del samt en liten sydbrant söder därom. Detta enligt en storskifteskarta över skog och skogsmark (se karta nedan), vilken även Malmström utgått från när han gjort sin karta från samma tid. Här framgår att det fanns ett torp benämnt Lappare Lycka ganska centralt i reservatet. Norr om torpet fanns inhägnad ängsmark benämnd "mosse" och "hårdmark". Vid torpet finns också "tomt", "kålhage" och "odlad jord". Större delen av reservatet tycks dock vara utmark av karaktären "berg", "kulle" och "ljungmark". Trädsymboler finns på Buareåsen och i dalen söder om Buareåsen som kallas "Häsledahlen". Den norra delen av reservatet tillhörde "Hemmanet Harsås Odahl Ägor".

I en bilaga till Malmströms publikation står följande om trakterna kring Nösslinge och Harsås vid denna tid: "ofullständiga skogliga uppgifter; dock fanns bokskog". Malmströms sammanfattning av Hallands läns landsbeskrivning från 1729, det vill säga några decennier tidigare, ger också vid handen att avskogningen tagit fart i Nösslinge socken: "Utmarken, som var gemensam för hela socknen, bestod i stor omfattning av skarp och stenig ljungmark. På flera ställen förekommo dock mindre bokskogar. – Ängarna voro ofta bevuxna med ek och björk samt ställvis även al". När det gäller uppgifter om ved-, stängselvirkes- och timmerförsörjningen i Nösslinge socken under åren 1685–1730 skriver Malmström att ved hämtades från skogar och trädbevuxna ängar inom socknen medan byggnadstimmer köptes från Västergötland (Marks härad). Det faktum att man inom socknen inte var självförsörjande på byggnadstimmer understryker ytterligare att avskogningen påbörjats. I en storskifteskarta från år 1800, vilken egentligen berör marken söder om reservatet, benämns reservatsområdet som "Nösslinge Utmark".

Från 1832 finns en lagaskifteskarta som ger en del information om reservatsområdet (se karta nedan). Generellt sett var väldigt liten andel ängs- eller åkermark vid denna tid, vilket nog har att göra med de bergiga förhållandena. Ängs- och åkermarken låg istället en bit norrut, vid Harsås. Större delen av reservatet var alltså utmark vid denna tid. I norra delen av reservatet visas grön färg, vilket indikerar ängsmark. Markerna benämns "Änghagen", men i det nordöstra hörnet av reservatet beskrivs marken också som "Aledungen, bokskog". Det grönfärgade området centralt i kartan benämns "Hålakärr". Ett litet område strax väster därom benämns "Buaråsmaden". Ett större område mellan de norra och centrala ängsmarkerna beskrivs som "kullarne, ljungslät". Det nämns inte mycket om skog, men den östra slänten av Buareåsen, som var beskogad även 1792, omskrivs som "Buaråsliden, ung bokskog". Det är dock möjligt att fler områden var trädbevuxna.

På kartan från 1832 beskrivs ett torp med namn "Lapparelyckan: Kullatorpet", av allt att döma samma torp som visas på storskifteskartan. På Generalstabskartan från 1872 visas symboler för två byggnader inne i reservatet, varav den ena ligger ungefär vid Kullatorpet medan den andra ligger i reservatets nordligaste del. Exaktheten i Generalstabskartan är dock låg. Länsstyrelsen har hittat ruiner efter bebyggelse på den torpplats som ritats ut på kartan från 1792. En fördjupning i marken med stenväggar, en urgröpning i en backe med en stenvägg samt en plan yta med en rak stensatt kant. Vid studie av höjdraster syns att den plana ytan med rak kant är rektangulär och har en yta på cirka 100 kvadratmeter. Intill denna yta syns i höjdrastret en rund yta med stensatt kant som är cirka 125 kvadratmeter stor. En arkeolog bör inventera och registrera denna fornlämning. Det finns också en husgrund söder om torpplatsen, se karta nedan. Denna plats utgörs av en plan yta med en synlig kant med staplade platta stenar. Enligt markägaren är detta grunden efter en

backstuga. Även denna borde inventeras.

Både Malmströms karta för åren omkring 1850 och Generalstabskartan från 1872 visar att reservatet är avskogat. Det är dock mycket möjligt att åtminstone de skogar som nämns i skifteskartorna fanns kvar i någon form vid denna tid, men att dessa båda kartors brist på detaljrikedom inte medgav att skogen avbildades.

Av den Häradsekonomiska kartan från 1920-talet framgår att reservatet vid denna tid nästan är helt klätt av lövträd och att några torp inte är utritade, se kartan sida 12. En liten del i nordost är ängsmark. Samma mönster kan skönjas i ortofoto från 1960, se karta nedan. Skogen består dock av både löv- och barrträd och ser förhållandevis sluten ut.

Ortofoto från 1975 ger samma bild. Tydligt är att en återbeskogning av reservatet påbörjats någon gång innan 1920-talet, med all sannolikhet till följd av spontan igenväxning som har att göra med upphörd hävd av markerna. I nutid hittar man i de slutna bestånden i reservatet granar med lågt ansatta grenar, vresiga bokar samt enbuskar vilket vittnar om att landskapet förut varit mer öppet.

Vid studier av de historiska ortofotona är det också tydligt att trakthyggesbruket inte gjort sitt intåg i reservatet vare sig 1960 eller 1975. I landskapet runtomkring fanns det dock ganska många hyggen och planterade ungskogar av barrträd. Idag finns inslag av planterad gran också i reservatet.

Sammanfattningsvis kan reservatets landskapshistorik sägas ha genomgått tre faser sedan 1600-talet. Inledningsvis var reservatet beskogat av lövträd och konnektiviteten mellan lövbestånden var god i landskapet. Mot 1700- och 1800-talen kom reservatet liksom landskapet i stort att bli glesare på skog, men det tycks ändå ha funnits en del skog kvar i reservatet även under den mest kritiska avskogningsperioden. En återbeskogning påbörjades därefter någon gång innan 1920-talet, sannolikt till följd av spontan igenväxning.

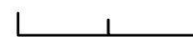
T.v. Karta som visar funna lämningar. T.h. backstugegrunden i söder.

Lapparetorpets naturreservat

 Naturreservatets gräns

0 50 100 meter

© Länsstyrelsen Halland

© Lantmäteriet Geodatasamverkan

N

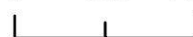
Storskifteskarta över skog och skogsmark från 1792.

Lapparetorpets naturreservat

 Naturreservatets gräns

0 50 100 meter

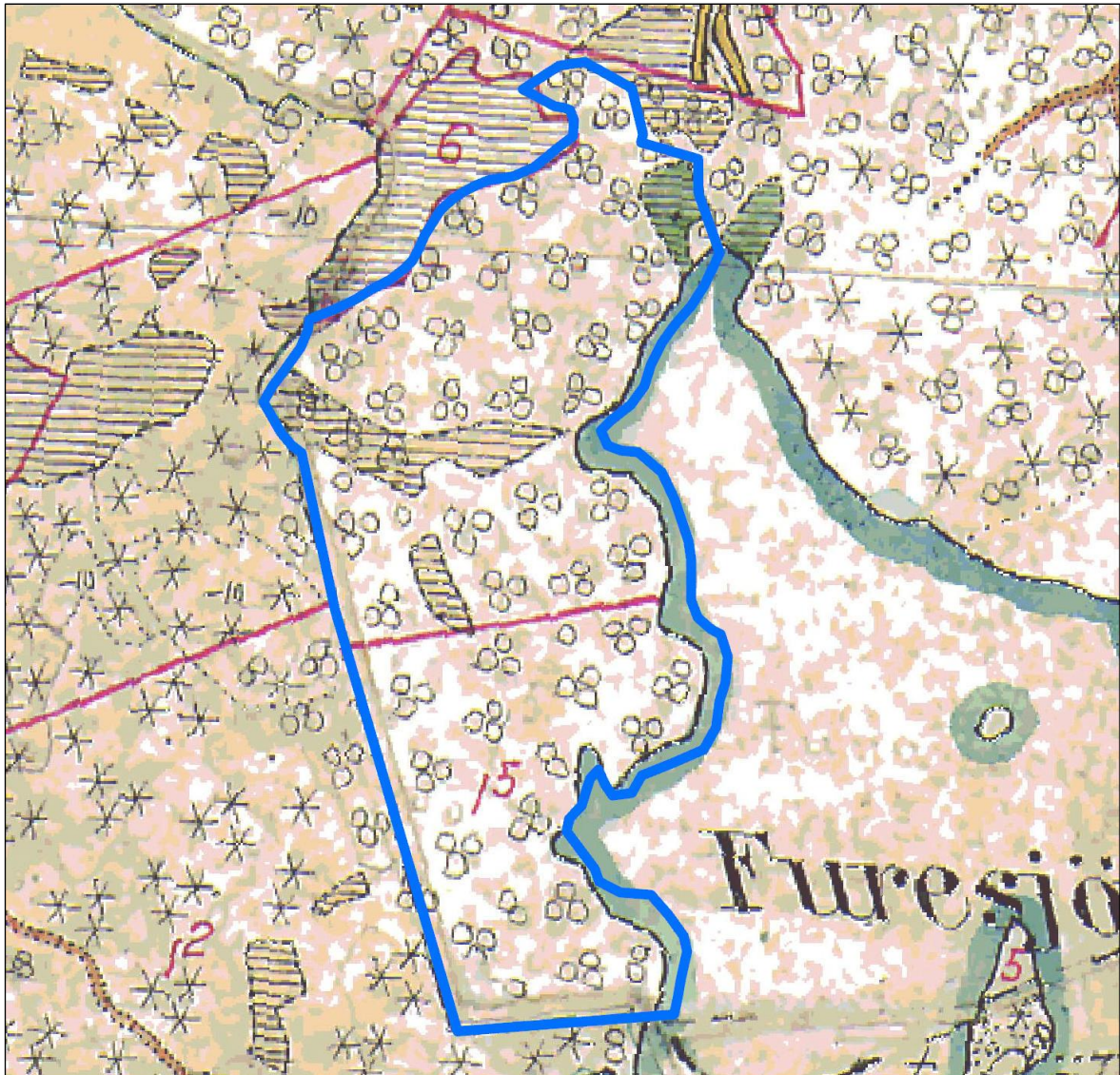

© Länsstyrelsen Halland

© Lantmäteriet Geodatasamverkan

Lagaskifteskarta från 1832.

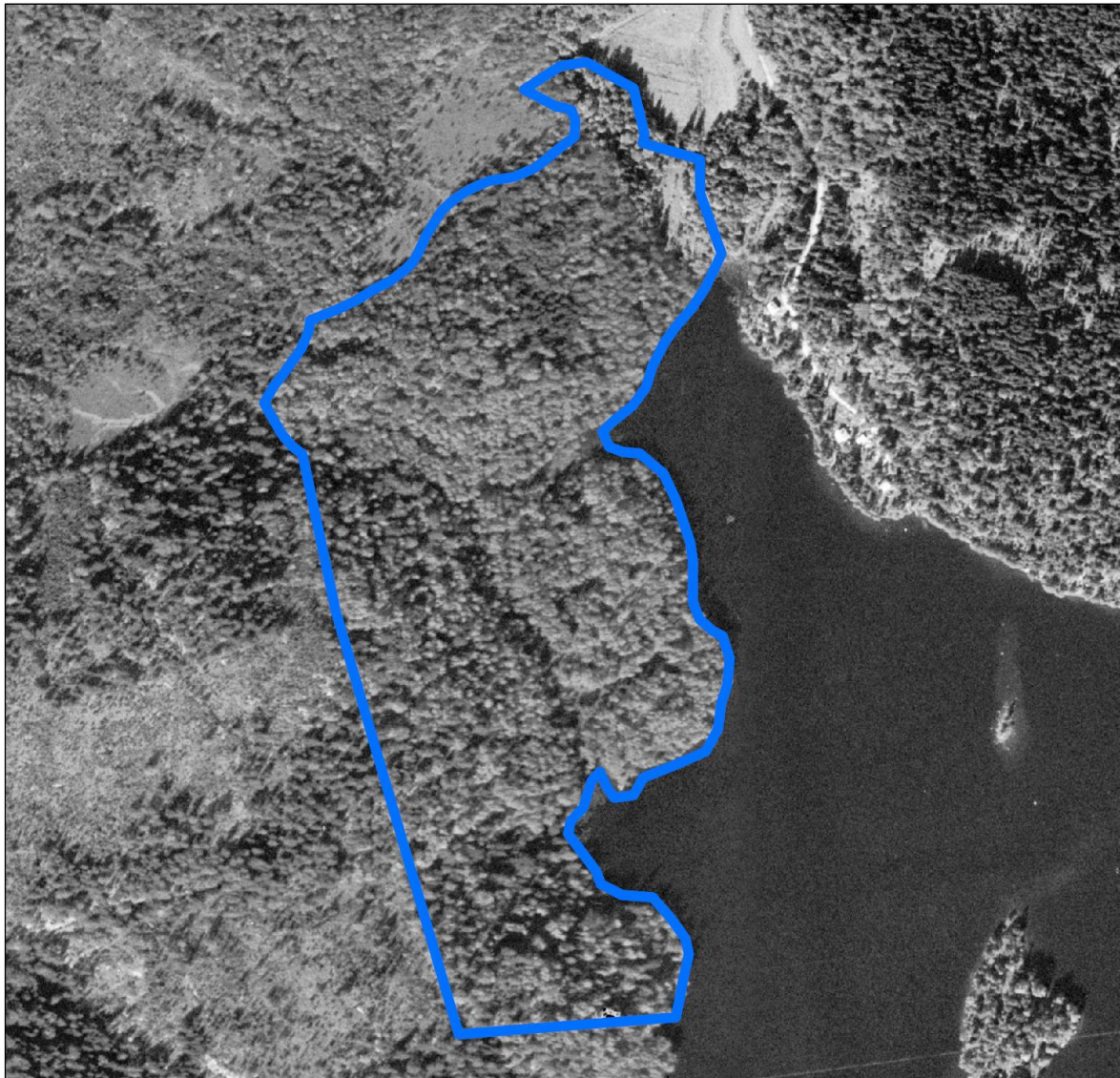
Lapparetorpets naturreservat

 Naturreservatets gräns

0 75 150 meter

© Länsstyrelsen Halland
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

Häradsekonomska kartan från 1920-talet.

Lapparetorpets naturreservat

 Naturreservatets gräns

0 75 150 meter

© Länsstyrelsen Halland
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

Ortofoto från 1960.

Dagens skog i reservatet består huvudsakligen av två kategorier, dels planterad granskog eller hyggen efter sådan skog, dels bokdominerad ädellöv- och blandskog. Den bokdominerade skogen är i den mer sluttande och bergbundna terrängen naturskogsartad och saknar i princip spår från gallring. Det är också i dessa delar, vilka är belägna till väster i reservatet, som den skogliga kontinuiteten finns. Tätheten av död ved och gamla träd av främst bok, ek och gran är hög. I dessa bestånd finns förutom nämnda trädarter också betydande inslag av tall, björk och asp. Trots att det saknas spår från sentida gallring finns desto fler äldre hävdspår. Förekomst av enbuskar och spärrgrenighet hos äldre träd vittnar

om att skogen tidigare varit mer öppen och ingått i skogsbete. Bokarna är över stora ytor bukettväxande, vilket tyder på att de har en historik som stubbskottsträd. De bokdominerade, naturskogsartade delarna är klassade som nyckelbiotop och hyser flera skogliga signalarter. Söder om nyckelbiotopen finns en sydvänd brant som på storskifteskartan från 1792 är skogsklädd. Även denna brant har nyckelbiotopskvaliteter, men har inte registrerats som nyckelbiotop. Här finns gamla träd, mycket död ved samt flera skogliga signalarter.

Bokdominerat, naturskogsartat bestånd inom nyckelbiotopen.

I reservatets norra del finns ett sammanhängande ädellövbestånd med cirka 80% bok och 20% ek. Beståndet är gallrat under senare tid, varför mängden död ved här är lägre än i de mer naturskogsartade ädellövbestånden som beskrivits ovan. Träden är omkring 100 år och inga skogliga signalarter med bra signalvärde i Halland är hittade i detta område.

Bokdominerad skog med inslag av ek. Spår finns av sentida gallring, men träden är på väg upp i en för naturvården intressant ålder. Värderaren har bedömt att beståndets ålder är 100 år.

Längst i nordost finns en sumpskog med al, gran, björk, tall och lite rönn. Enstaka alar har välutvecklade socklar. Området är klassat som ängsmark både i skifteskartan från 1832 och i Häradsökonomiska kartan från 1920-talet, och benämns som "Aledungen, bokskog" i kartan från 1832. Kanske finns här en kontinuitet av al, därav sockelbildningen.

Slutningskärret centralt i området, som benämns "Hålakärr" och är klassat som ängsmark i skifteskartan från 1832, är till stor del obeskogad idag. I de öppna delarna växer blåtåtel, vitmossor och björnmossor.

I kapitel 7.3 visas en skogstypkarta över reservatet.

2.3 Beskrivning av bevarandevärden

Biologiska värden

Områdets biologiska värden är främst knutna till de gamla bokskogarna med inslag av gammal ek och gran. Skogen hyser ett antal skogliga signalarter och en intressant fågelfauna. De skogliga signalarterna i området är beroende av eller åtminstone starkt gynnade av skoglig kontinuitet och är knutna till död ved och gamla träd. Bland häckfåglarna märks bland annat spillkråka (NT) som är beroende av död ved både för bobygge och födosök. Talltitan (NT) gynnas av de flerskiktade, naturskogsliknande blandbestånden med kraftigt rötade högstubbar som de kan hacka ut sina bon i.

Kulturhistoriska värden

Området är ganska rikt på kulturspår. Det finns en torpplats och rester efter en backstuga. Stengärdesgårdar finns också på flera ställen. Norr om den centrala ängsmarken på skifteskartorna finns en särskilt hög stengärdesgård, se bild nedan. Denna har sannolikt använts för att skydda ängsmarken från betesdjuren som betade norr därom.

Bild från torpplatsen.

Hög stengärdesgård som troligen använts för att skydda ängsmarken från betesdjuren.

Biologiska kulturarvsvärden

Reservatsområdet bär många spår från tidigare brukande. Många av de äldre träden är spärrgreniga till följd av att de vuxit upp under ljusare förhållanden än idag. Förekomsten av enbuskar, både levande och döda, inne i bestånden vittnar också om detta. De öppna förhållandena har med all sannolikhet att göra med att skogen tidigare nyttjades för bete, lövtäkt och plockhuggning. Inne i nyckelbiotopen finns över stora ytor rikligt med bukettväxande träd, företrädesvis bokar. Det mest sannolika är att växtsättet härrör från trädens historik som stubbskottsträd. På kartan från 1832 liksom på Häradsekonomiska kartan från 1920-talet kan man se att andelen ängsmark var relativt liten. Lövtäkten kan därför ha varit betydande för vinterutfodringen. På några ställen där berget går i dagen och jordtacket är tunt kan man se en antydning till ljunghed, en naturtyp som nog var betydligt vanligare i området på 1700- och 1800-talen.

Bukettväxande träd.

Friluftsvärden

Området har vissa skönhets- och upplevelsevärden i de många kulturspåren och utsikten över sjön. En markväg löper genom området och underlättar framkomligheten. I dagsläget saknas dock en parkeringsplats för allmänheten.

Prioriterade bevarandevärden

Ädellövskogen och fågelfaunan utgör prioriterade bevarandevärden i området.

2.4 Referenser

Storskifteskarta över skog och skogsmark från 1792. Nösslinge socken Mölnarp nr 1. Lantmäteriet.

Storskifteskarta från 1800. Aktnummer 13-NÖS-2. Lantmäteriet.

Lagaskifteskarta från 1832. Aktnummer 13-NÖS-11. Lantmäteriet.

Generalstabskartan från 1872. Lantmäteriet.

Häradsekonomiska kartan från 1920-talet. Lantmäteriet.

Malmström, C. 1939. Hallands skogar under de 300 senaste åren. Meddelande från statens Skogsförsöksanstalt volym 31, sidorna 171-300.

Lantmäteriets ortofoto från 1960.

Lantmäteriets ortofoto från 1975.

Länsstyrelsen och Skogsstyrelsen. 2021. Värdeutrakter för skog och prioriterade skogstyper i Hallands län: underlag för arbetet med formellt skydd av skog – Länsstyrelsen i Hallands läns meddelande 2021:02.

Naturvårdsverket och Skogsstyrelsen. 2017. Nationell strategi för formellt skydd av skog – reviderad version 2017. Naturvårdsverkets rapport 6762.

3. Skötsel av området

3.1. Generella riktlinjer

Död ved

Ingen ved av lövträd eller tall får föras ut från reservatet, utan den ska lämnas så att mängden stående och liggande död och döende ved ökar.

Hantering av gran

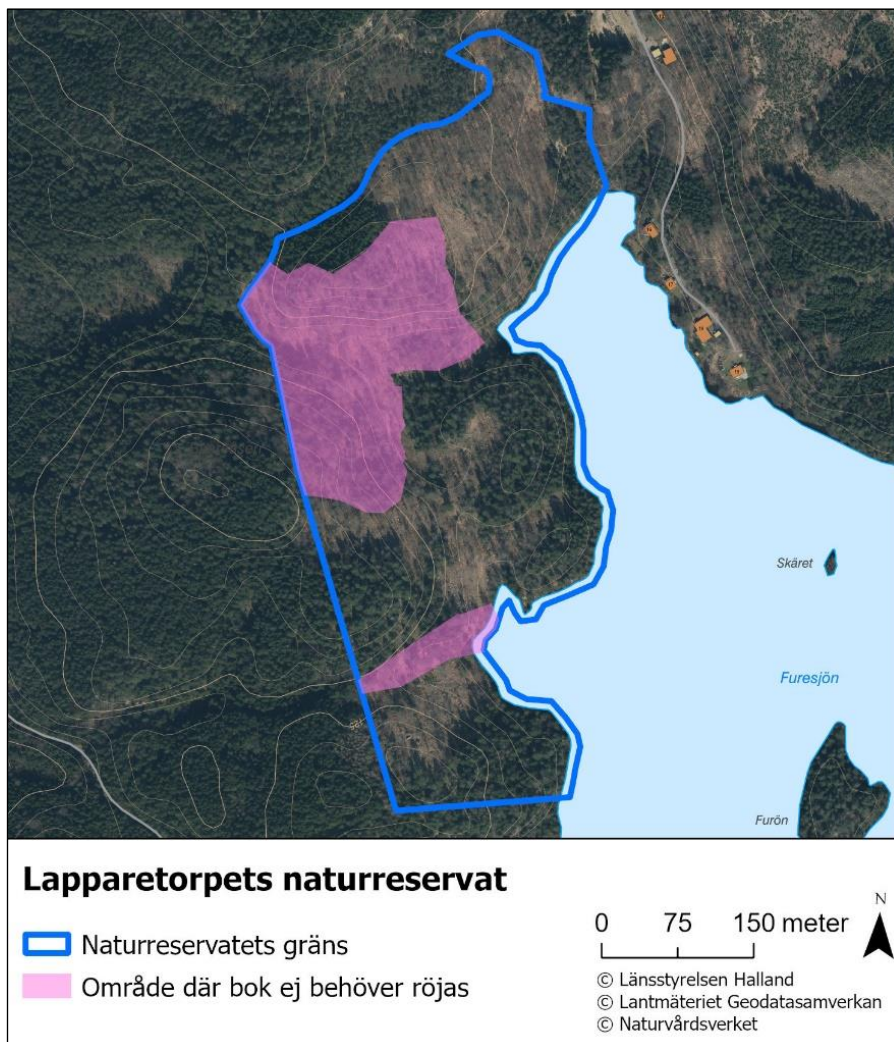
Generellt sett bör granen avvecklas i reservatet och bereda plats för ädellövskogar. I reservatet finns dock ett flertal gamla, grova granar vilka också ofta har lågt ansatta grenar. Dessa bör sparas eftersom de på grund av ålder, grovlek och växtsätt är gynnsamma för den biologiska mångfalden. Ung gran som etableras fortlöpande i reservatet ska röjas bort.

Skötsel av ädellövskogar

De naturskogsartade delarna med gamla träd av främst bok, men också ek och gran, ska få utvecklas fritt med undantag för att yngre och medelålders gran röjs fortlöpande (se karta

nästa sida). Inslaget av ek bör kunna överleva utan skötselinsatser eftersom eken konkurrerar väl gentemot bok och gran i de bergiga delarna med tunt jordtäckte. I de mer låglänta delarna behövs dock skötselinsatser utöver granröjning för att bevara ekinslaget. Här ska röjning, fällning, ringbarkning och veteranisering av bok och andra trädarter kunna ske för att friställa ekar och gynna nyetableringen av ek. Röjning, fällning och dylika åtgärder får också utföras på ekar för att gynna andra ekar. Beståndet med bok och ek i reservatets norra del är gallrat i senare tid, så här behövs sannolikt inte någon aktiv skötsel riktad mot boken på ett tag.

På hyggen efter gran ska förvaltningen verka för att gynna ädellövträd. Lämpliga åtgärder för att gynna ädellövträd på hyggen är att plantera ädellövträd, hägna mot viltbete samt att selektivt röja fram ädellövträden i förnygringsytorna. Ek och bok är prioriterade trädarter vid restaureringen av ädellövskog på hyggesytorna, men det är också gynnsamt om det går att få in fler trädarter för att öka heterogeniteten i bestånden, t.ex. lind, lönn och sälg. Även hassel, apel och blommande buskar ska kunna planteras eller gynnas via röjningar. Självförnygrad rönn bör också sparas.

Karta som visar var bok ej behöver röjas.

Skötsel av kulturmiljöer

Husgrunder och stenmurar ska hållas fria från växande träd och buskar, liksom från död ved.

Främmande arter

Om främmande arter upptäcks i reservatet bör de bekämpas om de riskerar att påverka de naturvärden som reservatet avser att bevara. Bekämpning kan även ske om den främmande arten inte riskerar att påverka reservatets naturvärden men det finns nationellt eller internationellt intresse av att bekämpa arten, under förutsättning att det inte motverkar reservatets syfte.

Utsättning av arter

Det är tillåtet att sätta ut organismer i reservatet om det behövs för att öka en arts möjlighet till långsiktig överlevnad nationellt eller regionalt men endast om det inte motverkar reservatets syfte, och endast om arten är hotad enligt den nationella rödlistan.

3.2 Skötselområden

Reservatet är indelat i 3 skötselområden redovisade på skötselkartor i kapitel 7.2, sidorna 26-27. Varje skötselområde utgörs av en eller flera avdelningar, där varje avdelning har likartad naturtyp och likartade beståndsegenskaper. Namngivningen av skötselområdena baseras på dominerande skötselåtgärd och målnaturtyp.

Skötselområde 1: Røjning - ädellövskog

Avdelning: 1, 2, 5, 6, 7, 8, 12

Areal: 8,07 hektar

Beskrivning: Avdelning 2 består av ett cirka 100-årigt, nyligen gallrat bestånd av bok, med omkring 20% inslag av ek. Det finns ett visst behov av granrøjning, men behovet är inte akut. Avdelning 5 domineras också av bok, men här finns ett större inslag av ek, gran och tall. Denna avdelning är mer sluten eftersom gallring inte skett på senare tid. I sydblandningen växer krattekar. Avdelningen är mer heterogen än avdelning 2 när det gäller trädens åldersfördelning. Avdelning 6 är kanske den bevarandebiologiskt mest intressanta i reservatet. Bok är det dominerande trädslaget, men inslaget av ek, gran, björk och tall är betydande. Här finns ett stort antal gamla bokar, ekar och granar och tätheten av död ved är hög. Flera av de gamla träden är spärrgreniga och har lågt ansatta kronor/grenar. I denna avdelning finns sammanhängande områden med bukettväxande, grova träd av främst bok men också ek och björk. Avdelning 7 liknar avdelning 6 fast med skillnaden att granar gallrats i denna avdelning. Avdelning 12 består av en brant med grova bokar, ekar och granar. Tätheten av död ved är hög. Avdelning 1 utgörs av en sumpskog med al, gran, björk, tall och lite rönn. Enstaka alar har välutvecklade socklar. Avdelning 8 är ett till större delen öppet slutningskärr med mossor och blååtäl.

Mål: Ädellövskogar med många gamla träd och hög täthet av död ved. Inslaget av ek finns kvar och det finns en god åldersspridning bland träden i beståndet. Gran förekommer endast i form av gamla träd, nyetableringen av gran är försumbar. Målbilden med sumpskogen i nordost är en blandskog som utvecklas fritt utan gran och där mängden gamla träd och död ved är hög.

Åtgärder:

- Fällning, ringbarkning, røjning, veteranisering och skapande av högstubbar av all yngre och medelålders gran. Därefter fortlöpande røjning av inkommande gran. Gamla granar sparas.
- Fällning, ringbarkning, røjning och veteranisering av företrädesvis bok, men också andra trädarter, för att gynna ekar och solitärträd av andra arter ädellövträd. Denna åtgärd sker utifrån den vägledning som finns i kapitel 3.1 *Generella riktlinjer* under rubriken *Skötsel av ädellövskog*.

Skötselområde 2: Plantering - ädellövskog

Avdelning: 3, 4, 9, 10, 11, 13

Areal: 7,58 hektar

Beskrivning: Granplanteringar samt hyggen efter granplanteringar. Både i granplanteringarna och på hyggerna står lövträd, tall och enstaka gamla granar. I och med att dessa träd lämnats och fortsättningsvis kommer att lämnas vid avverkning av granplanteringarna finns en äldre trädgeneration på hyggerna att bygga vidare på för att få heterogenitet i de uppväxande bestånden. Av de friställda lövträden på hyggerna är en stor andel bokar och ekar, men även björkar och enstaka aspar förekommer. I självföryngringen på hyggerna dominerar bok och gran helt.

Mål: Heterogen ädellövskog som på lång sikt får hög täthet av gamla träd och död ved.

Åtgärder:

- Røjning av yngre gran.
- Efter år 2043, när markägaren avverkat den vuxna granen i skötselområdet, fälls, ringbarkas, veteraniseras eller skapas högstubbar av eventuell kvarvarande gran med undantag för gamla, grova granar vilka lämnas kvar.
- Plantering av ädellövträd samt användande av hägn mot viltbete. Även säl, apel, hassel och blommande buskar kan planteras om förvaltaren finner det lämpligt. Røjning och veteranisering kan ske i de yngre bestånden för att gynna ovannämnda arter, för att glesa ut i täta uppslag samt för att gynna trädindivider med biologiskt intressanta stamformationer. Även självföryngrad rönn kan gynnas med ovanstående metoder.
- På längre sikt bör naturvårdande fällning, røjning, ringbarkning, veteranisering och skapande av högstubbar av träd och buskar ske i syfte att gynna trängda trädsolitärer samt deras efterträdare eller för att skapa blomrikedom och heterogenitet i bestånden.
- Uppsättning av skyltar som upplyser om tillträdesförbudet.

Skötselområde 3: Frihuggning - barrblandskog

Avdelning: 14

Areal: 1,17 hektar

Beskrivning: Grandominerad, medelålders skog med inslag av tall, björk, ek och bok. Beståndet är ganska tätt och äldre träd tycks saknas helt.

Mål: Barrblandskog av naturskogskaraktär med god förekomst av gamla tallar.

Åtgärder:

- Försiktig röjning och fällning runt tallar för att skapa gynnsamma boträd för fågellivet. Utöver vad som nämns i föregående mening lämnas beståndet för fri utveckling, vilket innebär att gran accepteras i beståndet och får konkurrera fritt med övriga trädslag.
- Uppsättning av skyltar som upplyser om tillträdesförbudet.

4. Friluftsliv och turism

Beskrivning

Området har vissa skönhets- och upplevelsevärden i de många kulturspåren och utsikten över sjön. En markväg löper genom området och underlättar framkomligheten. I dagsläget saknas dock en parkeringsplats för allmänheten.

Att ta sig hit

Buss 661 stannar i Nösslinge. Från Nösslinge är det sedan cirka 2,5 kilometers promenad till reservatet. Om man vill köra bil till reservatet kan man från Nösslinge köra söderut mot Harsås och parkera utmed denna väg när man närmar sig Harsås. Den sista biten till reservatet, som är omkring 400 meter, får man gå på en privat väg. I kapitel 7.7 *Friluftskarta* visas busshållplatsen i Nösslinge samt allmänna och enskilda vägar runt reservatet.

Mål

Att besökare ska kunna ströva runt i området och njuta av naturen.

Åtgärder

En informationsskylt bör sättas upp, åtminstone en enklare variant som informerar om föreskrifterna i området. Skylten bör sättas i den norra delen av reservatet (skötselområde 1), i anslutning till grusvägen som löper in i reservatet.

5. Tillsyn, dokumentation och uppföljning

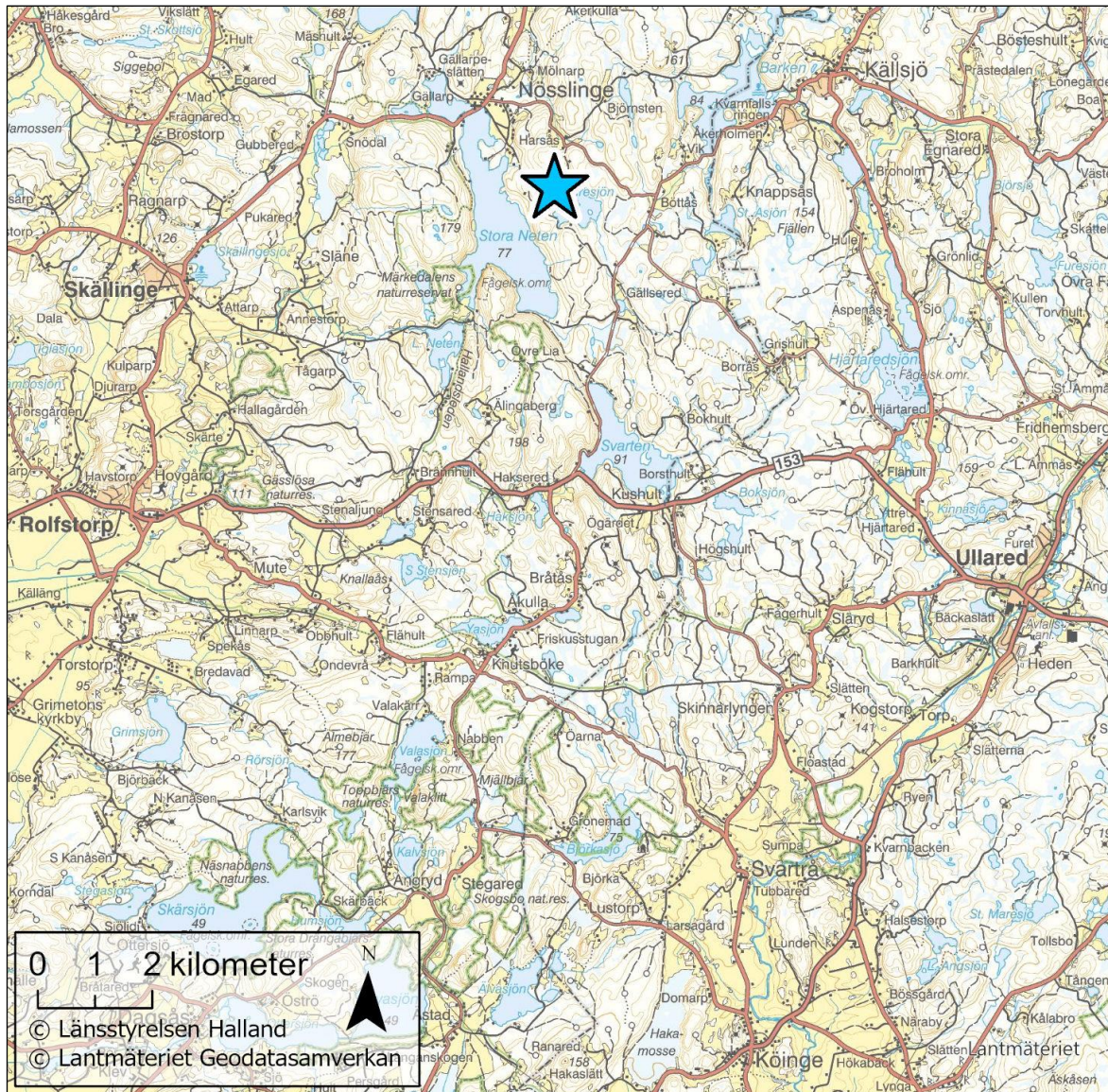
Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Länsstyrelsen ansvarar för regelbunden tillsyn av reservatet.

6. Sammanfattning och prioritering av planerade skötselåtgärder

Skötselåtgärd	När	Skötselområde	Prioritet	Finansiering
Utmärkning av reservatets gränser	Snarast	Hela området	1	Vårdanslaget
Uppsättning av skyltar som upplyser om tillträdesförbudet	Snarast	2 och 3	1	Vårdanslaget
Uppsättning av informationsskylt	Inom 10 år	1	2	Vårdanslaget
Fällning, ringbarkning, röjning, veteranisering och skapande av högstubbar av vuxen gran	I skötselområde 1: Inom 10 år. I skötselområde 2: Efter 2043.	1 och 2	2	Vårdanslaget
Röjning av yngre gran	Inom 10 år	1 och 2	2	Vårdanslaget
Plantering av ädellövträd m.m. samt användande av hägn	Inom 10 år på befintliga hyggen. Inom 10 år efter avverkning på övriga ytor.	2	2	Vårdanslaget
Naturvårdande röjning och veteranisering i föryngringsytor	Inom 15 år	2	3	Vårdanslaget
Naturvårdande fällning, röjning, ringbarkning, veteranisering och skapande av högstubbar av träd och buskar i syfte att gynna trängda trädsolitärer samt deras efterträdare eller för att skapa blomrikedom och heterogenitet i bestånden	I skötselområde 1: Inom 20 år. I skötselområde 2: Inom 50 år.	1 och 2	3	Vårdanslaget
Försiktig röjning och fällning runt tallar för att skapa gynnsamma boträd för fågellivet	Inom 20 år	3	3	Vårdanslaget
Skötsel av kulturmiljöer	Inom 10 år, därefter vid behov	Torpmiljön i avd. 10, ev. fler platser	2	Vårdanslaget

7. Kartor

7.1 Översigtskarta

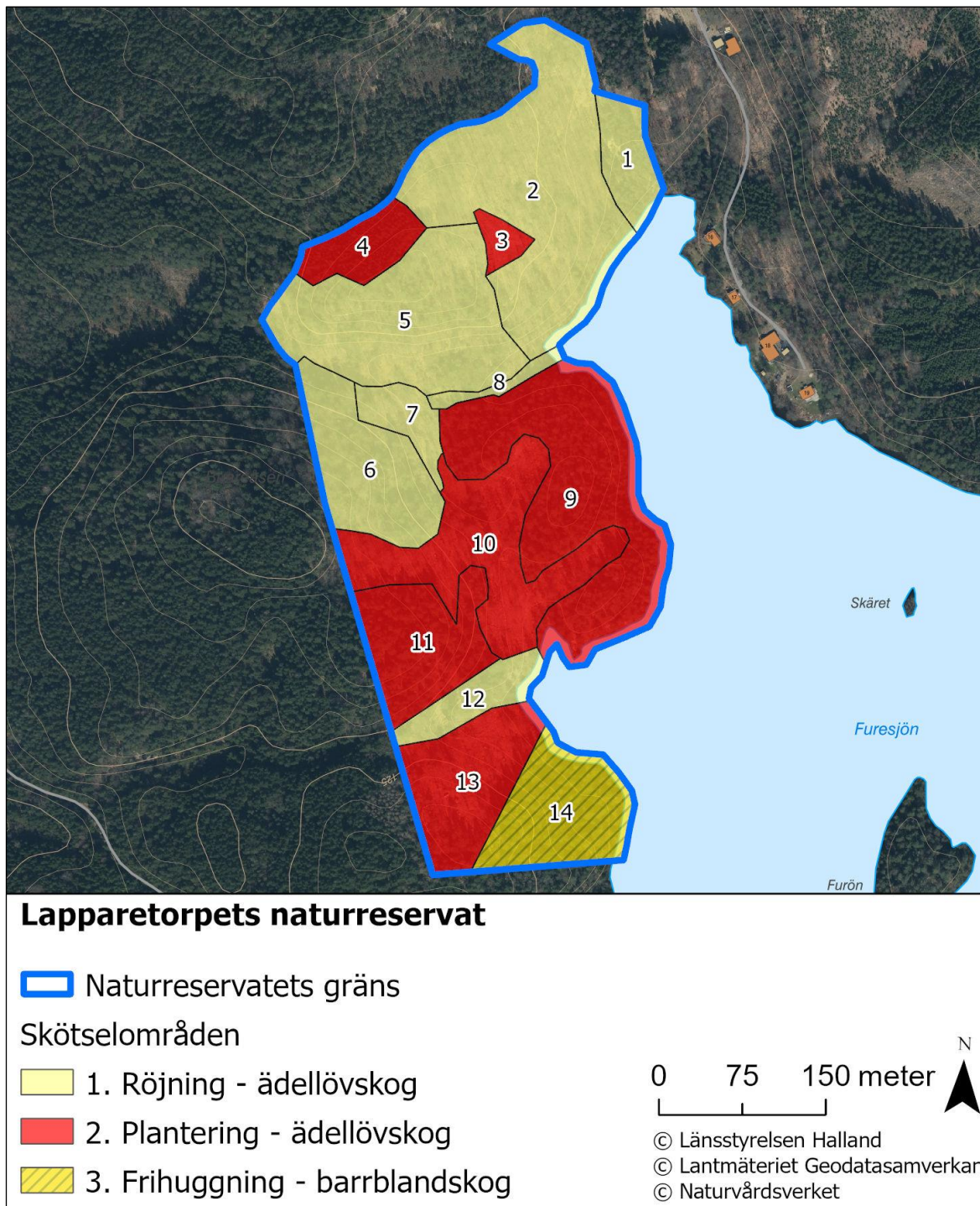

Lapparetorpets naturreservat

 Naturreservatets läge

7.2 Skötselkartor

Numrerade ytor i kartan visar avdelningar, vilka är avgränsade med avseende på likheter i beståndsegenskaper. Avdelningarna är sedan indelade i tre olika skötselområden utifrån likheter i dominerande skötselåtgärd och målnaturtyp, se kartans legend.

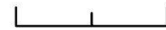

Lapparetorpets naturreservat

 Naturreservatets gräns

0 50 100 meter

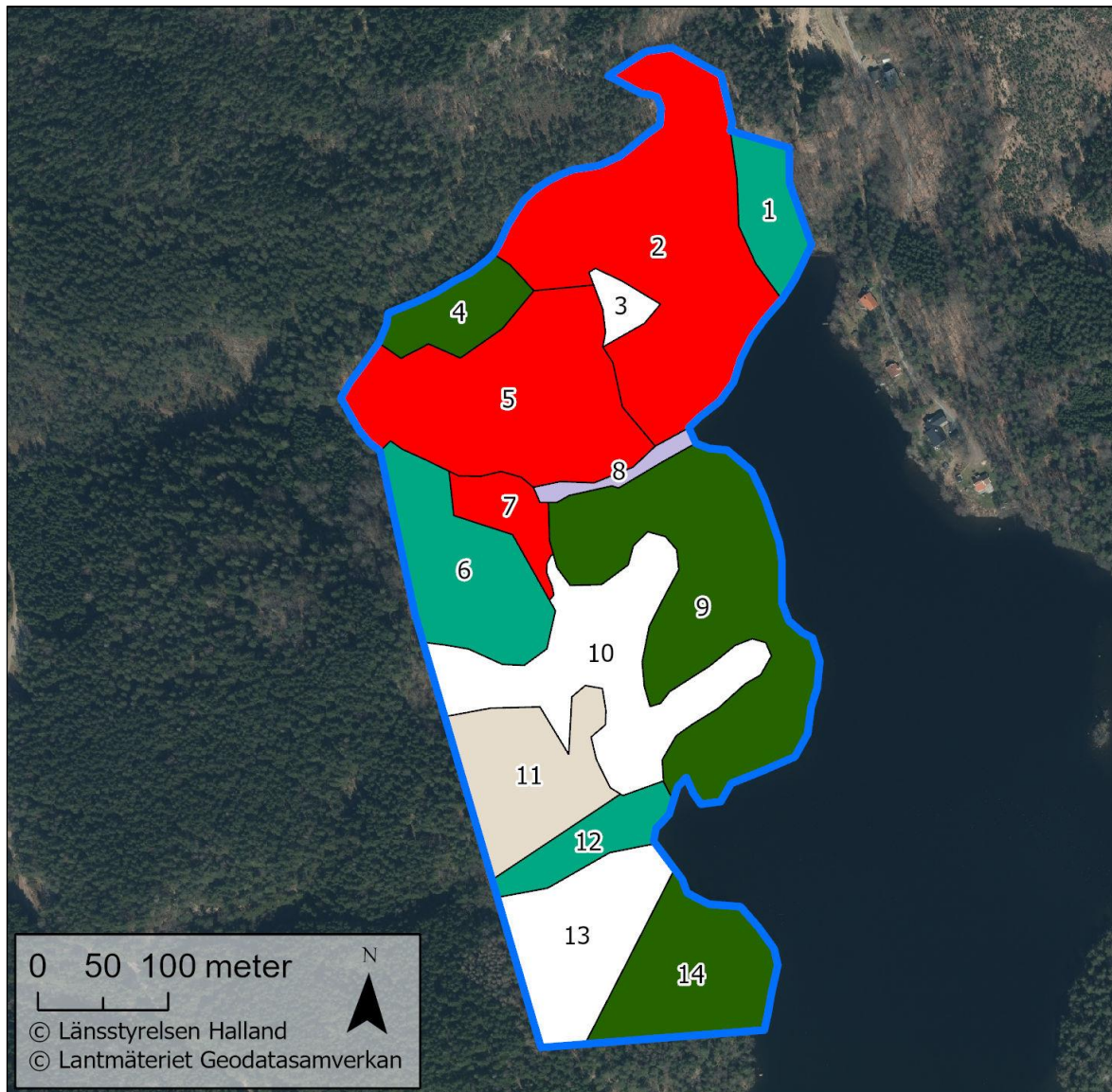
© Länsstyrelsen Halland

© Lantmäteriet Geodatasamverkan

Numrerade ytor i kartan visar avdelningar.

7.3 Skogstypskarta

Lapparetorpets naturreservat

 Naturreservatets gräns

Skogstyp

 Barrblandskog

 Granskog

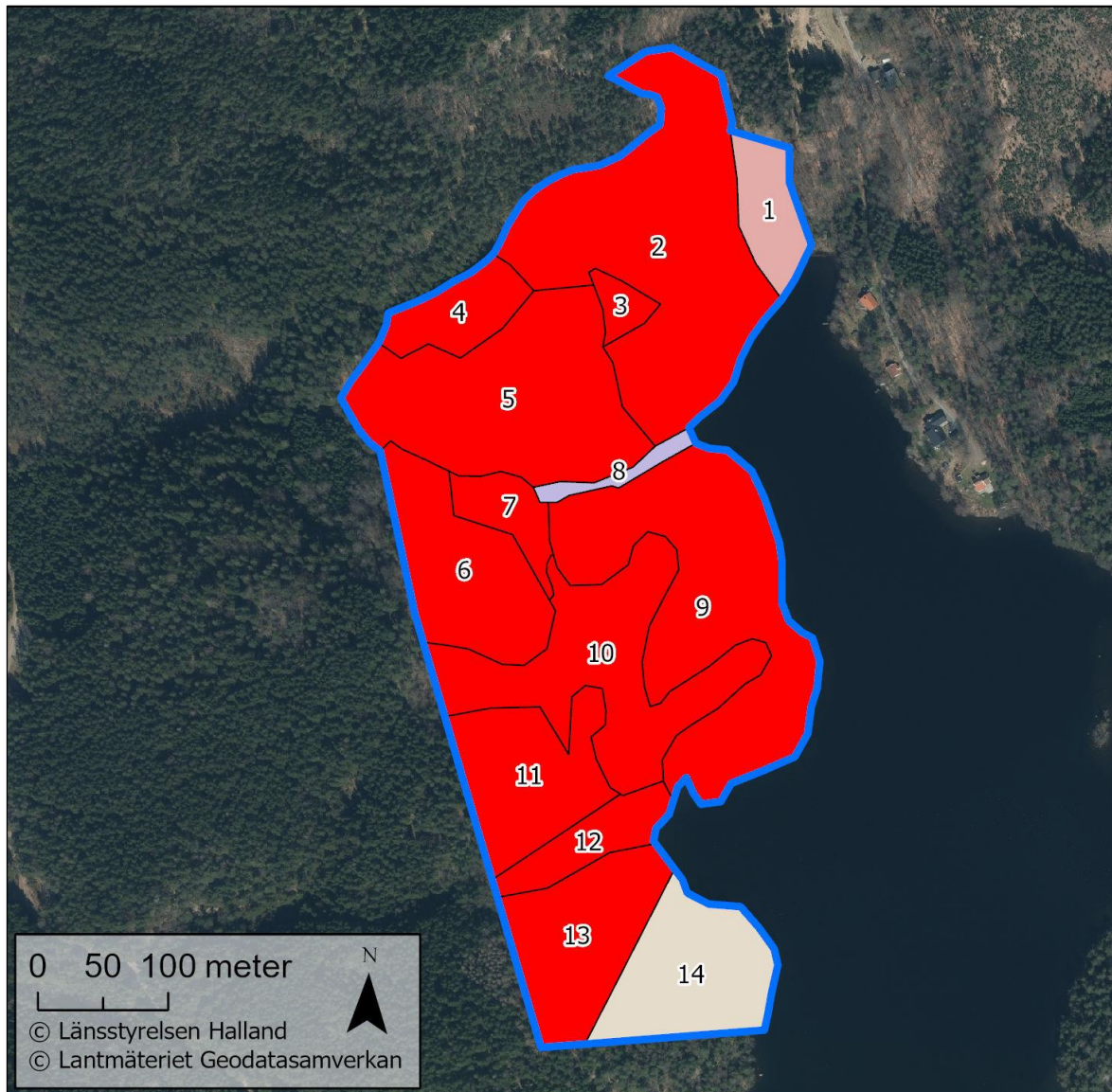
 Lövblandad barrskog

 Temporärt ej skog

 Ädellövskog

 Öppen våtmark

7.4 Målnaturtypskarta

Lapparetorpets naturreservat

 Naturreservatets gräns

Målnaturtyp

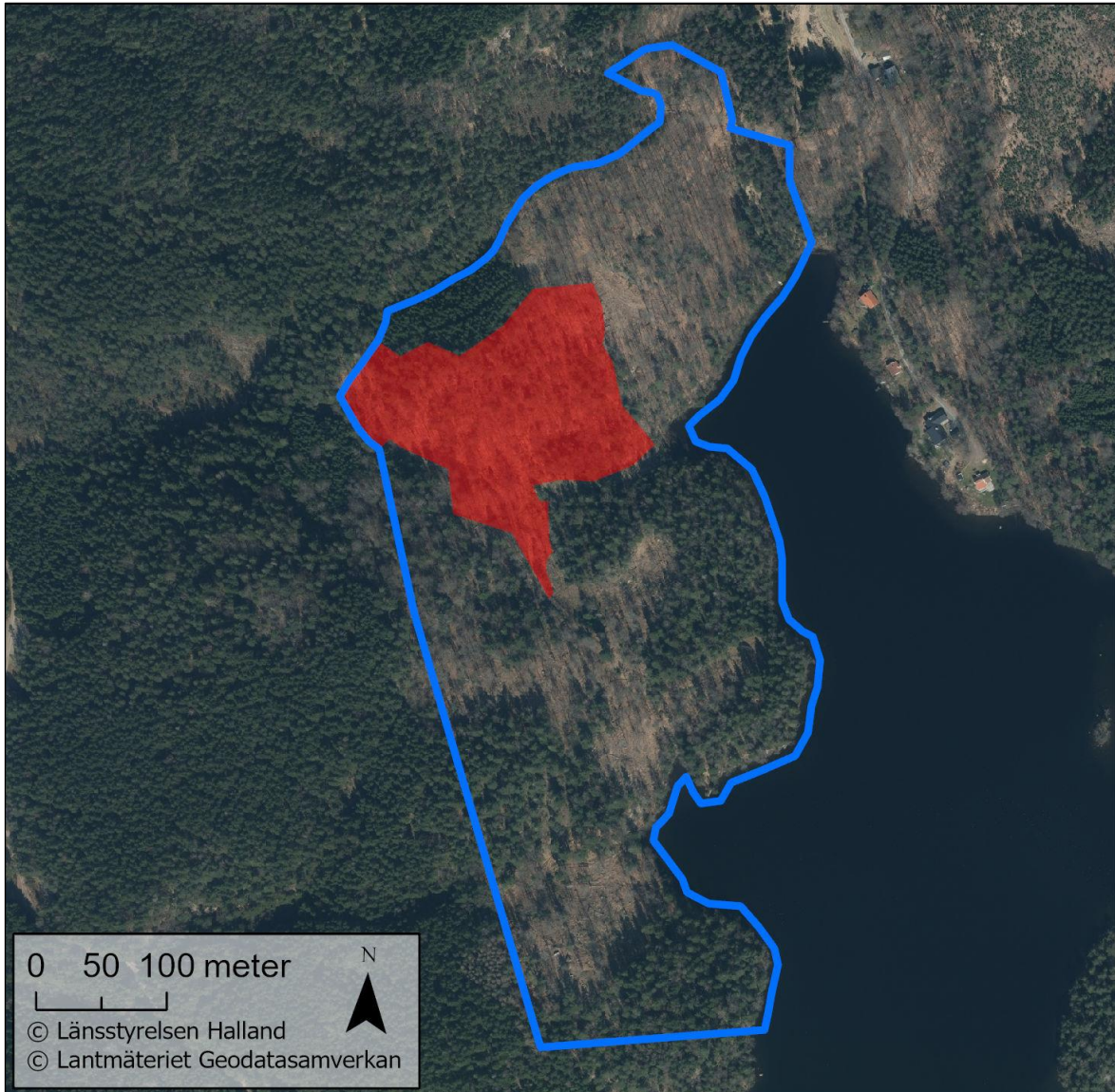
 Barrblandskog

 Triviallövskog med ädellövinslag

 Ädellövskog

 Öppen våtmark

7.5 Naturtyper enligt Natura 2000

Lapparetorpets naturreservat

 Naturreservatets gräns

Natura 2000-naturtyp

 Näringsfattig bokskog - 9110

7.6 Friluftskarta

Lapparetorpets naturreservat

 Naturreservatets gräns

Väghållare

 enskild

 statlig

 Busshållplats

0 250 500 meter

© Länsstyrelsen Halland
© Lantmäteriet Geodatasamverkan
© Naturvårdsverket
© Trafikverket